

Sygn. akt: I C 328/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Zaryczny

Protokolant: sekr. Aldona Pierz

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2017 r. w Gorlicach

sprawy z powództwa P. (...)we W.

przeciwko P. B.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej P. (...)we W. na rzecz pozwanego P. B. kwotę 4.817,00zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu – zastępstwa procesowego.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

Gorlice, dnia 12.01.2017r.

SSR Joanna Zaryczny

UZASADNIENIE

do wyroku Sądu Rejonowego w Gorlicach

z dnia 12.01.2017r.

do sygn. akt I C 328/16

o zapłatę

Strona powodowa P. (...)we W. wystąpiła z pozwem nadanym dnia 04.03.2016r., skierowanym przeciwko pozwanemu P. B., domagając się zasądzenia kwoty 17.951,65zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Roszczenie zostało wywiedzione z zawartej pomiędzy pozwanym jako kredytobiorcą (...) Bank (...) SA jako kredytodawcą umowy bankowej nr (...). Ponieważ pozwany nie wywiązał się z obowiązku spłaty rat, został wezwany do uiszczenia zaległości pod rygorem przelania wierzytelności na rzecz P.. Zaległości nie zostały uregulowane, dlatego na podstawie umowy cesji z dnia 08.07.2015r. Bank przełał wierzytelność w stosunku do pozwanego na stronę powodową. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się: kwota główna 5.000,00zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 12.951,65zł, w tym odsetki umowne od niezapłaconej należności głównej i odsetki ustawowe naliczone przez stronę powodową. Na dowód istnienia wierzytelności został przedstawiony wyciąg z ksiąg funduszu z dnia 01.03.2016r.

Pozwany P. B. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Referendarza tut. Sądu dnia 17.03.2016r. sygn. I Nc 190/16 (k.24), wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia, wniósł o zasądzenie kosztów procesu (k.26).

W piśmie z dnia 05.07.2016r. (k.38) precyzującym stanowisko strony powodowej po sprzeciwie pozwanego, strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu. Wskazała, że w dniu 12.03.1998r. pozwany zawarł z (...) Bank (...) w K. umowę rachunku osobistego oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...). W ramach tego rachunku uruchomiony został w dniu 22.06.1998r. limit kredytowy w wysokości 5.000,00zł. Sprecyzowała, że w pozwie omyłkowo wskazana została błędna data zawarcia umowy. Ponieważ pozwany nie wywiązał się ze spłaty przyznanego limitu kredytowego, bank w dniu 27.07.2001r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, któremu Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadał klauzulę wykonalności do sygn. I Co 2180/01, obejmujący należność główną oraz kwoty naliczone z tytułu odsetek na dzień wystawienia (...). Tytuł został skierowany do egzekucji, lecz postanowieniem z dnia 20.08.2015r. postępowanie egzekucyjne o sygn. Km 1182/10 zostało umorzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gorlicach C. B.. Na podstawie umowy cesji z dnia 08.07.2015r. strona powodowa nabyła wierzytelność względem pozwanego od pierwotnego wierzyciela. Odnosząc się do podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia podniósł jego nieskuteczność, ponieważ termin biegu przedawnienia został przerwany na skutek złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności (...), uległ zawieszeniu na czas trwania tego postępowania, zaczął biec na nowo od daty nadania klauzuli wykonalności, a kolejne przerwanie nastąpiło na skutek wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, którego umorzenie w dniu 20.08.2015r. nie zniweczyło tego skutku.

W piśmie precyzującym stanowisko pozwanego z dnia 10.08.2015r. (oraz piśmie z dnia 05.01.2017r. k.75) pełnomocnik pozwanego podtrzymał zarzut przedawnienia, podniósł zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej (k.54). Precyzując zarzut przedawnienia podniósł, że termin przedawnienia wynosił 3 lata z powodu prowadzenia działalności gospodarczej przez Bank, zaś umowa została zawarta w 1998r. Powołał się na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 29.06.2016r. sygn. III CZP 29/16, wedle którego nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, a także uchwałę SN z dnia 19.02.2015r. sygn. III CZP 103/14 konstatającą, że umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela – banku, prowadzącego egzekucję na podstawie (...), niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji. Pozwany podniósł także zarzut niewykazania roszczenia, tj. jaka część została spłacona, a także sposobu wyliczenia kapitału, odsetek i oprocentowania. Zarzucił, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie obejmuje faktu istnienia wierzytelności nabytej przez fundusz oraz nie posiada mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym. Podważył podpisanie umowy cesji przez osoby upoważnione, w szczególności ze strony cedenta.

Strona powodowa w piśmie z dnia 22.08.2016r. podtrzymała pozew w całości, uznając żądanie za wykazane, a zarzut przedawnienia za chybiony (k.68).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12.03.1998r. pozwany zawarł z (...) Bank (...) SA we W. umowę rachunku osobistego oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...). W dniu 22.06.1998r. pozwany podpisał zmianę do rachunku nr (...) obejmującą możliwość skorzystania z limitu zadłużenia w rachunku osobistym. Zadłużenie nie mogło pozostawać na rachunku dłużej niż

6 miesięcy. Pozwany wniósł o przyznanie limitu w wysokości 5.000,00zł, a oddział banku zaproponował wysokość 3.200,00zł. Oprocentowanie za korzystanie z limitu zadłużenia ustalone było uchwałą Zarządu Banku i na datę udzielenia wynosiło 27% rocznie, a mogło ulegać zmianie na warunkach określonych w Regulaminie rachunku osobistego Banku (...) SA.

(dowód: umowa rachunku nr (...) z dnia 22.06.1998r. – k.42, zmiana rachunku nr (...) – k.43)

W dniu 27.07.2001r. Bank wystawił (...)dotyczący zobowiązania dłużnika wynikającego z umowy z dnia 12.03.1998r. rachunku osobistego oszczędnościowo-rozliczeniowego wraz z przyznanym do w/w rachunku limitem zadłużenia. Wysokość zobowiązania wynosiła 5.027,00zł należności głównej i 1.723,00zł odsetek karnych za okres od 29.09.2000r. do dnia wystawienia (...) oraz dalsze odsetki ustawowe od dnia 27.07.2001r. do dnia zapłaty. Postanowieniem z dnia 21.08.2001r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadał (...) klauzulę wykonalności sygn. I Co 2180/01.

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego Bank prowadził egzekucję przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu do sygn. Km 1211/01 bez wyegzekwowania kwot zadłużenia oraz przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gorlicach do sygn. Km 1182/10. Postanowieniem z dnia 20.08.2015r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gorlicach C. B. umorzył postępowanie egzekucyjnego prowadzone do sygn. Km 1182/10, ponieważ wierzyciel złożył wniosek o umorzenie postępowania (art.825§1 k.p.c.).

(dowód: (...)z dnia 27.07.2001r. – k.44, wypis z postanowienia z dnia 21.08.2001r. I Co 2180/01 – k.44/2, informacje o egzekucjach Km 1211/01 i 1182/10 – k.45, postanowienie Komornika z dnia 20.08.2015r. Km 1182/10 – k.46)

Na podstawie Umowy przelewu i przeniesienia wierzytelności z dnia 08.07.2015r. (...) Bank (...) SA w K. secedował na rzecz strony powodowej wierzytelność przysługującą względem pozwanego wynikającą z umowy z dnia 28.09.2000r. obejmującą kwotę 19.457,46zł, w tym: kapitał 5.000,00zł, odsetki umowne 168,42zł, karne 12.536,79zł, koszty windykacji 552,25zł, koszty zastępstwa 1.200,00zł.

(dowód: umowa przelewu i przeniesienia wierzytelności z dnia 08.07.2015r. z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji – k.8-12, wyciąg z załącznika do umowy cesji - k.70-71)

W piśmie z dnia 19.08.2015r. Bank poinformował dłużnika o cesji wierzytelności na rzecz strony powodowej.

(dowód: zawiadomienie z dnia 19.08.2015r. – k.47)

W piśmie z dnia 10.02.2016r. strona powodowa wezwała pozwanego do spłaty zadłużenia w kwocie 19.688,56zł do dnia 17.02.2016r.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 10.02.2016r. – k.13)

Według stanu na dzień 01.03.2016r. w księgach rachunkowych Funduszu zaewidencjonowana była wierzytelność w stosunku do pozwanego z umowy zawartej dnia 28.09.2000r. nr (...) w wysokości 17.951,65zł, w tym należność główna 5.000,00zł i odsetki w kwocie 12.951,65zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu z dnia 01.03.2016r. nr (...)– k.7)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, których wiarygodność i autentyczność nie zostały zakwestionowane, nie wzbudziły także podejrzeń Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa dochodziła należności względem pozwanego wynikłej z umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego z limitem kredytowym z dnia 22.06.1998r., jaką nabyła na podstawie umowy cesji wierzytelności od pierwotnego wierzyciela.

Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, a także zarzut braku wykazania dochodzonej należności, zakwestionował skuteczność umowy cesji.

Przez umowę rachunku bankowego bank zobowiązuje się względem posiadacza rachunku, na czas oznaczony lub nieoznaczony, do przechowywania jego środków pieniężnych oraz, jeżeli umowa tak stanowi, do przeprowadzania na jego zlecenie rozliczeń pieniężnych (art.725 k.c.). Regulacje te uszczegóławiają przepisy ustawy z dnia 29.08.1997r. prawo bankowe (Dz.U. 2016.1988 t.j.) – art.49 i n. Z kolei przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art.69 p. bankowego).

W wyroku z dnia 12.07.2006 r. (sygn. akt V CSK 187/06 MoP 2006 nr 16, str. 849, Legalis) Sąd Najwyższy uznał, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Firma windykacyjna musi udowodnić, iż roszczenie o niespłacony kredyt jeszcze się nie przedawniło.

Zgodnie z art.118 k.c. zasadą jest, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Roszczenia wynikające ze stosunku rachunku bankowego przedawniają się z upływem lat dwóch. Nie dotyczy to roszczeń o zwrot wkładów oszczędnościowych (art.731 k.c.).

Biorąc pod uwagę mieszany charakter umowy łączącej pozwanego z bankiem należy ją traktować analogicznie jak umowę kredytu.

Termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby niebędącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata (wyrok SN z dnia 10.10.2003r. II CK 113/02 OSP 2004 nr 11, poz. 141, str. 594, Legalis). Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120§1 k.c.), czyli dnia, w którym wierzyciel wymaga spełnienia zobowiązania. W przypadku wypowiedzenia przez bank umowy roszczenie staje się wymagalne z upływem okresu wypowiedzenia umowy i od tego momentu biegnie trzyletni okres przedawnienia roszczeń banku przeciwko kredytobiorcy. Zgodnie z art. 123§1 k.c. bieg terminu przedawnienia roszczeń z tytułu niespłaconego kredytu może być przerwany, gdy bank wystąpi do sądu z pozwem przeciwko kredytobiorcy lub o wydanie bankowego tytułu egzekucyjnego albo do komornika z wnioskiem o wszczęcie egzekucji (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03, OSNC z 2005 r. Nr 4, poz. 58, wyroki 23 listopada 2011 r., IV CSK 156/11, OSNC - ZD z 2013 r. Nr 1, poz. 7, z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, OSP z 2014 r. Nr 6, poz. 60, z dnia 17 grudnia 2004 r., II CK 276/04, z dnia 22 stycznia 2008 r., V CSK 386/07, z dnia 21 maja 2010 r., II CSK 614/09, z dnia 4 października 2012 r., I CSK 90/12). Rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia następuje bądź z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego, bądź z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego, w tym jego umorzenia (art. 826 KPC) a wyjątek stanowi umorzenie na podstawie art. 823 lub 825 pkt 1 KPC albo zwrot wniosku, które niweczą materialnoprawne skutki przerwy przedawnienia (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14, OSNC z 2015 r. Nr 12, poz. 137, wyroki z dnia 10 października 2003 r., II CK 113/02, OSP z 2004 r. Nr 11, poz. 141, z dnia 23 stycznia 2007 r., V CSK 386/07, z dnia 14 kwietnia 2011 r., IV CSK 439/11, z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14). Przekazanie długu firmie windykacyjnej nie przerywa biegu przedawnienia.

W stanie faktycznym niniejszej sprawy nie jest znana data wypowiedzenia umowy i początek biegu terminu przedawnienia. Wystawienie (...) z dnia 27.07.2001r., któremu nadano klauzulę wykonalności 21.08.2001r. do sygn. I Co 2180/01 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu, przerwało bieg terminu przedawnienia. Z akt wynika, iż toczyła się na jego podstawie egzekucja przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu sygn. Km 1211/01 i przed Sądem Rejonowym w Gorlicach sygn. Km 1182/10 – umorzona postanowieniem z dnia 20.08.2015r. na podstawie art.825§1 k.p.c. wobec wniosku wierzyciela o umorzenie postępowania.

Wystawienie (...), nadanie mu klauzuli wykonalności i prowadzenie egzekucji na takiej podstawie przerwało bieg przedawnienia. Pozew został nadany dnia 04.03.2016r., zatem przed upływem 3 lata od umorzenia egzekucji. Tut. Sąd podziela jednak argumentację przytoczoną w odpowiedzi na pozew powołującą uchwałę SN z dnia 29.06.2016r. III CZP 29/16 (www.sn.pl, Rzeczp., GP, Biul. SN 2016 nr 6, KSAG 2016 nr 3, str. 112, Biuletyn SN - IC 2016 nr 7-8, Legalis), wedle której nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 KC).

Strona powodowa nie jest bankiem, nadto umorzenie postępowania egzekucyjnego nastąpiło z powodu cofnięcia wniosku przez wierzyciela. W świetle przytoczonych powyżej stanowisk strona powodowa nie może powoływać się skutecznie na przerwę biegu przedawnienia. W konsekwencji Sąd przyjął, że termin przedawnienia upłynął przed złożeniem pozwu. Roszczenie jako przedawnione, nie może być skutecznie dochodzone.

W ocenie Sądu pozwany słusznie podnosi także wątpliwości dotyczące wysokości dochodzonego roszczenia, sposobu wyliczenia dochodzonej kwoty i naliczonych odsetek. Wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Obowiązujący przepis art. 194 ust. 2 ustawy z dnia 27.05.2004r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. 2014r. poz.157) wprost już przy tym pozbawia wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym.

Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną, powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodami, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c (tak wyrok SN z dnia 13.06.2013r. V CSK 329/12 LEX nr 1375500, wyrok SA w Białymstoku z dnia 25.02.2015r. I ACa 824/14 LEX nr 1661137).

Wyciąg przedłożony do akt dotyczy umowy opatrzonej inną datą niż ta, której dotyczy roszczenie.

Umowa cesji wbrew zarzutom pozwanego została podpisana przez osoby uprawnione ze strony cedenta tj. J. K. – członek zarządu i A. Ż. – prokurent zgodnie z reprezentacją spółki (www.ms.gov.pl).

Reasumując przyjmując za zasadny zarzut przedawnienia, przy zastosowaniu art.118 k.c. Sąd powództwo oddalił.

Powództwo zostało oddalone. Strona powodowa uiściła opłatę do pozwu 898,00zł, strony działały przez zawodowych pełnomocników ustanowionych z wyboru. Na zasadzie art.98 k.p.c. statuującej zasadę odpowiedzialności za wynik procesu oraz §2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) Sąd zasądził od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 4.817,00zł tytułem zwrotu kosztów procesu, tj. zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

Gorlice, dnia 31.01.2017r.